

รายงานการวิจัย

การประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3
ตำบลไม้ฝาด อำเภอสีกา จังหวัดตรัง

**Application of Sufficiency Economy Philosophy in Daily Life of villager 3
Maifad Sub-District, Sikao District, Trang Province**

pongri Pattanamee Pongsri Pattanamee

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
งบประมาณเงินรายได้ประจำปี พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน หมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ในการตอบแบบสอบถาม ในครั้งนี้ ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์โกสินทร์ พัฒนมนี ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยสำเร็จ ลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารและประชาชน หมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

ผ่องศรี พัฒนมนี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสลียง จังหวัดตรัง 2) เพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสลียง จังหวัดตรัง จำแนกตาม ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ รายได้ แหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงและระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสลียง จังหวัดตรัง จำนวน 291 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดย คำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ด้วยสถิติทดสอบเอฟ (F – test) และเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่เชิงพหุด้วยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสลียง จังหวัดตรัง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และเงื่อนไขคุณธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการประยุกต์ใช้เงื่อนไขความรู้ของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับ มาก

2. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสลียง จังหวัดตรัง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนอายุ อาชีพ รายได้ และแหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: เศรษฐกิจพอเพียง, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ABSTRACT

This research aimed to 1) study application of sufficient economy philosophy in daily life of people villager 3 Maifad Sub-District Sikao District Trang Province. 2) To compare the application of sufficiency economy philosophy in the daily life of people in Moo 3 Tambon Mai Khad, Sikao District, Trang Province, classified by level of education, age, occupation, income, knowledge of sufficiency economy and level of knowledge about sufficiency economy. The sample was 291 people living villager 3 Maifad Sub-District. Research instrument was a questionnaire. The data were analyzed by using percentage, Mean, Standard deviation, one-way analysis of variance with F-test and multiple comparison of multiple pairwise using Scheffe's method. The research results are as follows: Overall, 1) the application of sufficient economy philosophy in daily life of people villager 3 Maifad Sub-District Sikao District Trang Province was at a moderate level. When each aspect was considered, it was found that four aspects, modesty, reasonable, Rationality and namely good self - immunizing were at a moderate level. The application of knowledge of sufficiency economy was at a high level. 2) the application of sufficient economy philosophy in daily life of people villager 3 Maifad Sub-District Sikao District Trang Province was difference with statistical significance of .05 when they were classified by education level, age, occupation, resources of knowledge about sufficient economy philosophy was non difference with statistical significance of .05

Key words: Sufficiency Economy, philosophy of sufficiency economy

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	
บทคัดย่อภาษาไทย	
ฉบับคัดย่อภาษาอังกฤษ	
สารบัญตาราง	V
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	3
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีใหม่	6
แนวคิดของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	10
บริบทของตำบลไม้ฝาด อำเภอเสนา จังหวัดตรัง	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
กรอบแนวคิดในการวิจัย	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	17
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	17
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	17
การเก็บรวบรวมข้อมูล	18
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	18
บทที่ 4 ผลการวิจัย	20
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	20
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
ในชีวิตประจำวันของประชาชน	23
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
ในชีวิตประจำวันของประชาชน	29
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
สรุปผลการวิจัย	40
อภิปรายผล	42
ข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	44

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของประชาชนหมู่ 3	20
ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตน ในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ในภาพรวมและรายด้าน	23
ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตน การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ด้านความพอประมาณ	24
ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนของ ประชาชนหมู่ 3 ด้านความมีเหตุผล	25
ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนของ ประชาชนหมู่ 3 ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	26
ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการปฏิบัติตนของ ประชาชนหมู่ 3 ในแง่ของความรู้ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	27
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับการปฏิบัติตนของ ประชาชนหมู่ 3 ในแง่คุณธรรมของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	28
ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน ชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 จำแนกตามระดับการศึกษา	29
ตาราง 9 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในด้านความพอประมาณ จำแนกตามระดับการศึกษา	30
ตาราง 10 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามระดับการศึกษา	30
ตาราง 11 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา	31
ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน ชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 จำแนกตามอายุ	31
ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 จำแนกตามอาชีพ	32

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 จำแนกตามรายได้	33
ตาราง 15 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเงื่อนไขคุณธรรม จำแนกตามรายได้	34
ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 จำแนกตามแหล่งรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	34
ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	35
ตาราง 18 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความพอประมาณ จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	36
ตาราง 19 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความมีเหตุผล จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	37
ตาราง 20 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	37
ตาราง 21 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเงื่อนไขความรู้ จำแนกตามระดับความรู้	38
ตาราง 22 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเงื่อนไขคุณธรรมจำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	38
ตาราง 23 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวม จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	39

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจและในภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัวระดับชุมชนจนถึงระดับประเทศทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึง ความพอประมาณความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆมาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริตและให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสมดำเนินชีวิตด้วยความอดทนความเพียรมีสติปัญญาและความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุสังคมสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี (คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง, 2550 : 3 – 5)

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริซึ่งเป็นแนวทางสำคัญในการดำเนินชีวิต ประกอบด้วยหลักการหลักวิชาและหลักธรรมหลายประการดังต่อไปนี้

1. เป็นปรัชญาแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัวระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ
2. เป็นปรัชญาในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง
3. ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวทัน โลกยุคโลกาภิวัตน์เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วกว้างขวางทั้งด้านวัตถุสังคมสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี
4. ความพอเพียงหมายถึงความพอประมาณความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน
5. เป็นการดำเนินการที่ต้องอาศัยความรอบรู้ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆมาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน

6. ต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริตและให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสมดำเนินชีวิตด้วยความอดทนความเพียรมีสติปัญญาและความรอบคอบ (สมพร เทพสิทธิ์า, 2548: 8)

ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบททั้งที่เป็น โอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทัน โลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550-2554: บ)

ภายใต้ภาวะวิกฤตการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันมีเพียงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเท่านั้นที่ประชาชนสามารถนำมาประยุกต์ใช้และยึดถือปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมประกอบกับปัจจุบันภาครัฐและเอกชนมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนหันมายึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตกันมากขึ้นและผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์จากภายนอกยังส่งผลให้เยาวชนไทยประสบปัญหาวิกฤตด้านค่านิยมคุณธรรมจริยธรรมและพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปซึ่งเป็นผลกระทบมาจากการเลือนไหลทางวัฒนธรรมจากต่างชาติเข้ามาสู่ประเทศไทยโดยผ่านสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เด็กและเยาวชนขาดทักษะในการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบไม่สามารถคัดกรองและเลือกวัฒนธรรมที่ดีสื่อต่างๆ ยังขาดความเข้มงวดทางจรรยาบรรณในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเชิงลบทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมที่เน้นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมมากขึ้นขาดจิตสำนึกสาธารณะให้ความสำคัญกับตัวเองมากกว่าส่วนรวมทำให้คุณธรรมและจริยธรรมของเยาวชนไทยลดลงนำไปสู่ปัญหาทางสังคมต่างๆ เช่น ปัญหาการแต่งกายไม่เหมาะสมผิดระเบียบหนีเรียนเล่นการพนันมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรปัญหาการขาดสัมพันธภาพในครอบครัวรวมทั้งปัญหายาเสพติดและอาชญากรรมอื่นๆ

จากแผนงานยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นกรอบใหญ่ของการพัฒนาหมู่บ้านและชุมชนการพัฒนาสวัสดิการสังคมเพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนบนพื้นฐานแห่งปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยการรวมพลังของทุกภาคส่วนในระดับท้องถิ่นให้สามารถดำเนินงานและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองอย่างเป็นรูปธรรม จากสภาพปัญหาดังกล่าวสามารถน้อมนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรังเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพอย่างสมดุลทั้งจิตใจร่างกายมีความรู้ความสามารถเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมทั้งคุณธรรมและความรู้ซึ่งจะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลรอบคอบและระมัดระวังทำให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและสามารถตัดสินใจได้โดยใช้หลักความพอประมาณในการดำเนินชีวิตอย่างมีจริยธรรมซื่อสัตย์สุจริตอดทนขยันหมั่นเพียรซึ่งจะทำให้เป็นภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเพื่อพร้อมเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีและมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในสังคมที่อบอุ่นและสังคมมีสันติสุข

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ในด้านต่างๆ และผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง
2. เพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง จำแนกตาม ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ รายได้ แหล่งความรู้และระดับความรู้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตของของประชาชน
2. นำผลการวิจัยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมสนับสนุนประชาชนในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตอีกทั้งเป็นการแก้ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของชุมชนรวมทั้งการแก้ไขปัญหาความยากจนภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตของประชากรในการวิจัยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือประชากรในหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง จำนวน 1,175 คน
2. ขอบเขตของเนื้อหาในการวิจัยเนื้อหาครั้งนี้เป็นการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนได้แก่ ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวและเงื่อนไขของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงประกอบด้วย เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม
3. ขอบเขตของพื้นที่ในการวิจัย ดำเนินการวิจัยที่หมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีตัวแปรที่จะศึกษาดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระคือ ข้อมูลทั่วไปของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสนา จังหวัดตรัง ได้แก่ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ รายได้ แหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงและระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวแปรตามคือ การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน ดังนี้

1. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้แก่ ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผลและด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว
2. การประยุกต์ใช้เงื่อนไขของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้แก่ เงื่อนไขความรู้ประกอบด้วย ความรอบรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวังในการใช้ความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรมประกอบด้วย ความมีคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร ความมีสติปัญญา

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เศรษฐกิจพอเพียงหมายถึง การดำรงชีวิตในความพอดีมีการปฏิบัติตนดำเนินไปในทางสายกลาง โดยมีความพอประมาณความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่ต้องมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหมายถึง การนำองค์ประกอบและเงื่อนไขของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันในระดับบุคคลหรือครอบครัวคือ สามารถประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงภายใต้องค์ประกอบความพอประมาณความ มีผลการ มีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวและเงื่อนไขความรู้ต้องมีความรอบรู้ความรอบคอบความระมัดระวังในการใช้ความรู้ ส่วนเงื่อนไขคุณธรรมนั้น จะต้องมีความมีคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริตความอดทนความเพียรความมีสติปัญญาในการดำเนินชีวิตด้วย

องค์ประกอบของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหมายถึงความพอประมาณความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่ต้องมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีดังนี้

1. ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่นเช่นการผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณมีการดำรงชีวิตอย่างเรียบง่ายตามฐานะมีความเป็นอยู่อย่างประมาณตนรายจ่ายไม่เกินรายรับรู้จักเก็บออมรู้จักเลือกซื้อสินค้าที่ผลิตในท้องถิ่นมีการผลิตเพื่อให้พอมีพอกินในครอบครัวชุมชนเหลือจากการบริโภคจึงนำไปจำหน่าย
2. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงเป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆอย่างรอบคอบ
3. การมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งใกล้และไกล

เงื่อนไขของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การดำเนินชีวิตที่ประกอบด้วยเงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม

1. เจ็อนไขความรู้ หมายถึง ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้านความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกันเพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

2. เจ็อนไขคุณธรรม หมายถึง การประพฤติตนเป็นผู้มีคุณธรรมมีความซื่อสัตย์สุจริตและอดทนมีความเพียรและมีสติปัญญาในการใช้ชีวิต

ข้อมูลทั่วไปของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสีเกา จังหวัดตรัง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของประชาชนในหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาดได้แก่ ไม่ได้เรียนหนังสือหรือเรียนไม่จบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่าและระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า

อาชีพ หมายถึง อาชีพหลักของประชาชนในหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสีเกา จังหวัดตรัง ได้แก่อาชีพรับราชการอาชีพรับจ้างอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจอาชีพธุรกิจส่วนตัวอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนอาชีพค้าขายอาชีพนักเรียนหรือนักศึกษาอาชีพเกษตรกรรมและอื่นๆ

รายได้ หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนในหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาดอำเภอเสีเกาจังหวัดตรังได้แก่ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,001 – 10,000 บาท 10,001 – 15,000 บาท 15,001 – 20,000 บาทและ 20,001 บาทขึ้นไป

แหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงที่ประชาชนในหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาดอำเภอเสีเกาจังหวัดตรัง ได้รับได้แก่โทรทัศน์วิทยุหนังสือพิมพ์วารสารหรือนิตยสารอินเทอร์เน็ตเจ้าหน้าที่ของรัฐและอื่นๆ

ระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ระดับความรู้สูงสุดเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาดอำเภอเสีเกาจังหวัดตรังได้แก่ระดับน้อยที่สุดระดับน้อยระดับปานกลางระดับมากและระดับมากที่สุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง” โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. บริบทของหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดของการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ความหมายเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียงหมายถึงเศรษฐกิจที่สามารถอุ้มชูตัวเอง(Relative self-sufficiency) อยู่ได้โดยไม่ต้องเดือดร้อน โดยต้องสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของตนเองให้ดีเสียก่อนคือตั้งตัวให้มีความพอกินพอใช้ ไม่ใช่มุ่งหวังแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญยกเศรษฐกิจให้รวดเร็วแต่เพียงอย่างเดียวเพราะผู้ที่มีอาชีพและฐานะเพียงพอที่จะพึ่งตนเองย่อมสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าและฐานะทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นตามลำดับต่อไปได้ (สุเมธตันติเวชกุล, 2544 อ้างถึงในอุดมพร อมรธรรม, 2549 : 24)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550 : ฐ) ได้ให้คำอธิบายเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า หมายถึง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่ต้องมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆมาใช้ในการวางแผนและการดำเนินงานทุกชั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตและให้มีความรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

การประชุมทางวิชาการระดับชาติ (2550 : 1) ได้กล่าวถึง เศรษฐกิจแบบพอเพียงไว้ว่า เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาหรือแนวปฏิบัติ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทานแก่ประชาชนระดับรากหญ้า โดยเฉพาะที่อยู่ในชนบท ท้องถิ่นห่างไกล กันดาร ค่อนข้างยากจน ให้เป็นแนวทางดำรงชีวิตให้ประหยัดพึ่งพาตนเอง เป็นคนดีมีศีลธรรม เพื่อความกินดีอยู่ดีมีสุขตลอดเวลา ตั้งแต่ พ.ศ. 2494-2532 (38 ปี) คือเมื่อเสด็จ นิวัติเมืองไทยเป็นการถาวร จนถึงเมื่อทรงเริ่มงานเกษตรทฤษฎีใหม่หรือ 46 ป (พ.ศ.2494-2540) เมื่อพระราชทานแนวเศรษฐกิจพอเพียง

หลักการพึ่งตนเอง

หลักการพึ่งตนเอง ต้องมีความพอดี 5 ประการ

1. ความพอดีด้านจิตใจต้องเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร และนึกถึงประโยชน์ส่วนรวม
2. ความพอดีด้านสังคมต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน รู้จักผนึกกำลัง และมีกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากรากฐานที่มั่นคงและแข็งแรง
3. ความพอดีด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมรู้จักใช้และจัดการอย่างฉลาดรอบคอบ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนสูงสุด และใช้ทรัพยากรในประเทศเพื่อพัฒนาประเทศให้มั่นคงอยู่เป็นขั้นเป็นตอนไป
4. ความพอดีด้านเทคโนโลยีรู้จักใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการ และควรพัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาชาวบ้านของเราเอง เพื่อสอดคล้องและเป็นประโยชน์ต่อสภาพแวดล้อมของเราเอง
5. ความพอดีด้านเศรษฐกิจเพื่อรายได้ ลดรายจ่าย ดำรงชีวิตอย่าง

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในภายนอก ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการ ทุกขั้นตอน และขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง จึงประกอบด้วยคุณสมบัติ ดังนี้

1. ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

2. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ

3. ภูมิคุ้มกัน หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมี เงื่อนไข ของการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียง 2 ประการ ดังนี้

1. เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในการปฏิบัติ

2. เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้าง ประกอบด้วย มีความตระหนักใน คุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

พระราชดำรัสที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง (มูลนิธิชัยพัฒนา)

“การจะเป็นเสือนั้นไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่เรามีเศรษฐกิจแบบพอมีพอกิน แบบพอมีพอกินนั้น หมายความว่าอุ้มชูตัวเองได้ ให้มีพอเพียงกับตนเอง ความพอเพียงนี้ไม่ได้หมายความว่าทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัวเอง จะต้องทอผ้าใส่เอง อย่างนั้นมันเกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอ จะต้องมีความพอเพียงพอสมควร บางสิ่งบางอย่างผลิตได้มากกว่าความต้องการก็ขายได้ แต่ขายในที่ที่ไม่ห่างไกลเท่าไร ไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก”

พระราชดำรัส เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย วันที่ 4 ธันวาคม 2539.

“เมื่อปี 2517 วันนั้นได้พูดถึงว่า เราควรปฏิบัติให้พอมีพอกิน พอมีพอกินนี้ก็แปลว่า เศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง ถ้าแต่ละคนมีพอกิน ก็ใช้ได้ ยิ่งถ้าทั้งประเทศพอกินก็ยิ่งดี และประเทศไทยเวลานั้นก็เริ่มจะเป็นไม่พอกิน บางคนก็มีมาก บางคนก็ไม่มีเลย”

พระราชดำรัส เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย วันที่ 4 ธันวาคม 2541

“พอเพียง มีความหมายกว้างขวางยิ่งกว่านี้อีก คือคำว่าพอ ก็พอเพียงนี้ก็พอแค่นั้นเอง คนเราถ้าพอในความต้องการก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อยก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ถ้าประเทศใดมีความคิดอันนี้ มีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง หมายความว่าพอประมาณ ซื่อตรง ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็อยู่เป็นสุข พอเพียงนี้อาจจะมี มีมากอาจจะมีของหรูหราก็ได้ แต่ว่าต้องไม่ไปเบียดเบียนคนอื่น”

พระราชดำรัส เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย วันที่ 23 ธันวาคม 2542

“ฉันพูดเศรษฐกิจพอเพียงความหมายคือ ทำอะไรให้เหมาะสมกับฐานะของตัวเอง คือทำจากรายได้ 200-300 บาท ขึ้นไปเป็นสองหมื่น สามหมื่นบาท คนชอบเอาคำพูดของฉัน เศรษฐกิจพอเพียงไปพูดกันเลอะเทอะ เศรษฐกิจพอเพียง คือทำเป็น Self-Sufficiency มันไม่ใช่ความหมายไม่ใช่แบบที่ฉันคิด ที่ฉันคิดคือเป็น Self-Sufficiency of Economy เช่น ถ้าเขาต้องการดูทีวี ก็ควรให้เขามีดู ไม่ใช่ไปจำกัดเขาไม่ให้ซื้อทีวีดู เขาต้องการดูเพื่อความสนุกสนาน ในหมู่บ้านไกลๆ ที่ฉันไป เขามีทีวีดูแต่ใช้แบตเตอรี่ เขาไม่มีไฟฟ้า แต่ถ้า Sufficiency นั้น มีทีวีเขาฟุ่มเฟือย เปรียบเสมือนคนไม่มีสตางค์ไปตัดสตางค์ใส่ และยังไม่เห็นเทคโนโลยีอะไรเข้า อันนี้ก็เกินไป” (พระตำหนักเปี่ยมสุข วังไกลกังวล 17 มกราคม 2544)

การปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

การปฏิบัติตนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (เกษตรและสหกรณ์, กระทรวง)

1. ยึดความประหยัด ตัดทอนค่าใช้จ่ายในทุกด้าน ลดละความฟุ่มเฟือยในการดำรงชีพอย่างจริงจัง ดังพระราชดำรัสว่า “ความเป็นอยู่ที่ดีต้องไม่ฟุ้งเฟ้อ ต้องประหยัดไปในทางที่ถูกต้อง”
2. ยึดถือการประกอบอาชีพด้วยความถูกต้อง สุจริต แม้จะตกอยู่ในภาวะขาดแคลนในการดำรงชีพก็ตาม ดังพระราชดำรัสที่ว่า “ความเจริญของคนทั้งหลายย่อมเกิดมาจาก การประพฤติชอบและการหาเลี้ยงชีพของตนเป็นหลักสำคัญ”
3. ละเลิกการแก่งแย่งผลประโยชน์และแข่งขันกันในทางการค้าขายประกอบอาชีพแบบต่อสู้กันอย่างรุนแรงดังอดีต ซึ่งมีพระราชดำรัสเรื่องนี้ว่า “ความสุขความเจริญอันแท้จริงนั้น หมายถึงความสุขความเจริญที่บุคคลแสวงหามาได้ด้วยความเป็นธรรมทั้งในเจตนา และการกระทำ ไม่ใช่ได้มาด้วยความบังเอิญ หรือด้วยการแก่งแย่งเบียดบังมาจากผู้อื่น”
4. ไม่หยุดนิ่งที่จะหาทางในชีวิตหลุดพ้นจากความทุกข์ยากครั้งนี้ โดยต้องขวนขวายใฝ่หาความรู้ให้เกิดมีรายได้เพิ่มพูนขึ้นจนถึงขั้นพอเพียงเป็นเป้าหมายสำคัญ พระราชดำรัสตอนหนึ่งที่ทำให้ความชัดเจนว่า

การดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริพอเพียง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเข้าใจถึงสภาพสังคมไทย ดังนั้น เมื่อได้พระราชทานแนวพระราชดำริ หรือพระบรมราโชวาทในด้านต่างๆ จะทรงคำนึงถึงวิถีชีวิต สภาพสังคมของประชาชนด้วย เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด ที่อาจนำไปสู่ความขัดแย้งในทางปฏิบัติได้ แนวพระราชดำริในการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง

1. ยึดความประหยัด ตัดทอนค่าใช้จ่ายในทุกด้าน ลดละความฟุ่มเฟือยในการใช้ชีวิต
2. ยึดถือการประกอบอาชีพด้วยความถูกต้อง ซื่อสัตย์สุจริต
3. ละเลิกการแก่งแย่งผลประโยชน์และแข่งขันกันในทางการค้าแบบต่อสู้กันอย่างรุนแรง
4. ไม่หยุดนิ่งที่จะหาทางให้ชีวิตหลุดพ้นจากความทุกข์ยาก ด้วยการขวนขวายใฝ่หาความรู้ให้มีรายได้เพิ่มพูนขึ้น จนถึงขั้นพอเพียงเป็นเป้าหมายสำคัญ
5. ปฏิบัติตนในแนวทางที่ดี ลดละสิ่งชั่ว ประพฤติตนตามหลักศาสนา

วิธีดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

วิธีการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงหมายถึงวิธีการแนวทางในการดำเนินชีวิตโดยนำหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกรอบมโนทัศน์ประกอบดังนี้ (ปรียานุช พิบูลสราวุธ, 2549 : 21-35)

1. ความพอเพียงหมายถึงความพอประมาณความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ต้องอาศัยความรอบรู้ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆมาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนและขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติให้มีสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริตและให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสมดำเนินชีวิตด้วยความอดทนความเพียร มีสติปัญญาและความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุสังคมสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

2. ความพอประมาณหมายถึงความพอเหมาะกับสภาพของตนในที่นี้ได้แก่การมีรายจ่ายสมดุลกับรายรับ

3. ความมีเหตุผลหมายถึงรู้สาเหตุรู้ปัจจัยที่เกี่ยวข้องรู้ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในด้านต่างๆได้แก่ใช้จ่ายอย่างมีเหตุผลมีความจำเป็นไม่ใช้สิ่งของเกินฐานะใช้ของอย่างคุ้มค่าประหยัด

4. มีภูมิคุ้มกันที่ดีหมายถึงคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆรู้เท่าทันและเตรียมความพร้อมได้แก่มิเงินออมแบ่งปันผู้อื่นทำบุญ

5. คุณธรรมนำความรู้หมายถึงประพฤติตนเหมาะสมมีความขยันหมั่นเพียรใช้สติปัญญาในการตัดสินใจและดำเนินการต่างๆเพื่อให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคล

เศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลเป็นความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างไม่เดือดร้อนมีความเป็นอยู่พอประมาณตามฐานะตนตามอัตภาพและที่สำคัญไม่หลงใหลตามกระแสวัตถุนิยมมีอิสรภาพในการประกอบอาชีพตามทางสายกลางทำกิจกรรมที่เหมาะสมกับตนเองและสามารถพึ่งพาตนเองได้ การดำเนินชีวิตทางสายกลางยึดหลักการพึ่งพาตนเองดังนี้

1. ด้านจิตใจทำตนให้เป็นที่พึ่งตนเองซึ่งสอดคล้องกับคำสอนของพุทธศาสนาว่า อุตตาคืออุตตโนนา โถหรือตนเป็นที่พึ่งแห่งตนพระราชวรมุณี (ประยูรธรมุณีจิตโต) แสดงธรรมไว้ว่าการที่ตนจะพึ่งตนได้นั้นต้องมีความรู้ความสามารถพัฒนาตนเองตลอดเวลาและที่สำคัญต้องมีสันโดษไม่โลภมากไม่พัฒนาวิงตามเขาโดยไม่ได้ดูสภาพความพร้อมของตนเองการรู้จักพอจะทำให้เกิดเศรษฐกิจพอเพียงรู้จักดำเนินชีวิตตามหลักมัชฌิมาปฏิปทาจะเห็นได้ว่าคำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงใครปฏิบัติดีเยี่ยมได้ดี (พระราชวรมุณี, 2543 : 12)

2. มีความคิดสร้างสรรค์คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

3. ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในชุมชนหรือสังคมสร้างเครือข่ายชุมชนเข้มแข็ง

4. จัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างชาญฉลาดรู้คุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตั้งอยู่บนฐานอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
5. ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเทคโนโลยีพื้นบ้านบวกกับเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการและสภาพแวดล้อม
6. เพิ่มรายได้ลดรายจ่ายเพิ่มเงินออมสะสมเป็นทุน
7. ประกอบอาชีพตามทรัพยากรที่มีอยู่โดยอาศัยความรู้ความสามารถเพื่อให้เกิดความพอเพียงในลักษณะพออยู่พอกินก่อให้เกิดความสุขในครอบครัวหากเหลือจากการดำรงชีพสามารถนำไปขายเป็นรายได้และเก็บออมเป็นทุนสำรองต่อไป

บริบทของหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

ชุมชนบ้านไม้ฝาดหมู่ที่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอสิเกา ประมาณ 10 กิโลเมตรและห่างจากศาลากลางจังหวัดตรัง ประมาณ 40 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไป มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มและที่ราบค่อนข้างสูง และมีพื้นที่บางแห่งติดกับทะเล พื้นที่ราบมีเนื้อที่ประมาณร้อยละ 65 ของพื้นที่ตำบล ส่วนพื้นที่ราบลุ่มมีเนื้อที่ประมาณร้อยละ 20 ของพื้นที่ตำบลและที่ราบค่อนข้างเป็นลูกคลื่นและติดต่อกับทะเลมีเนื้อที่ประมาณร้อยละ 15 ของพื้นที่ตำบล

ตำบลไม้ฝาดมีลำน้ำธรรมชาติไหลผ่าน คือ ลำน้ำหานานสูง และลำน้ำตกอ่างทอง สภาพพื้นที่โดยทั่วไปของชุมชนไม้ฝาดเป็นที่ราบลุ่มค่อนข้างสูงและเป็นชายทะเล ซึ่งเหมาะแก่การประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน และอาชีพด้านการประมง รวมทั้งมีสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเล 3 แห่ง คือหาดปากเมง หาดเจ้าไหม หาดราชมงคลและน้ำตกอ่างทอง ในด้านการคมนาคมมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4046 เป็นเส้นทางหลักตัดผ่านตอนกลางของพื้นที่ มีขอบเขตดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ องค์การบริหารส่วนตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

ทิศใต้ ติดต่อกับ องค์การบริหารส่วนตำบลบางสัก อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

ทิศตะวันออกติดต่อกับ องค์การบริหารส่วนตำบลนาเมืองเพชร อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

ทิศตะวันตกติดต่อกับ ทะเลอันดามัน

สภาพภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ เป็นแบบมรสุมฤดูร้อน มี 2 ฤดู คือ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายนและฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม

การคมนาคม

การคมนาคมในพื้นที่ของชุมชนบ้านไม้ฝาด ใช้การคมนาคมทางบกเป็นสำคัญ โดยมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4046 (ถนนตรัง – สิเกา) เป็นถนนสายหลักในการเดินทางเข้าสู่ตัวเมืองและอำเภอใกล้เคียง นอกจากนี้ยังมีถนน รพช. ถนนโยธาธิการและถนนของท้องถิ่นเป็นถนนแยกจากถนนสายหลักเข้าสู่หมู่บ้านและเชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้าน ส่วนถนนที่ใช้ภายในหมู่บ้านส่วนใหญ่เป็นถนนดินลูกรัง

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ป่าชายเลน ชายหาดฝั่งทะเลด้านทิศตะวันตก

ชาวบ้านในชุมชนได้รวมกลุ่มจัดตั้ง อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มพัฒนาสตรี ที่ทำการกองทุน กข. คจ. อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) กรรมการศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตร กองทุนหมู่บ้าน

ประวัติของหมู่บ้าน

เล่ากันว่าหมู่บ้านไม้ฝาดนี้มีต้นไม้ใหญ่อยู่ที่บริเวณท่าเรือ ต้นไม้ใหญ่ต้นนี้จึงเป็นสัญลักษณ์ของหมู่บ้าน ชาวบ้านเรียกว่า “ต้นไม้ฝาด” และชาวบ้านเรียกท่าเรือแห่งนี้ว่า ท่าเรือไม้ฝาด ต้นไม้ฝาดเนื้อไม้มีรสชาติฝาด นำมาทำยารักษาโรคได้ ต่อมาเมื่อมีผู้คนมาอยู่อาศัยเพิ่มขึ้นจึงเรียกเป็นชื่อบ้านว่า “บ้านไม้ฝาด” บ้านไม้ฝาดตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสิงสาง จังหวัดศรีสะเกษ

ลักษณะประชากรและชีวิตประจำวันของหมู่บ้าน

ประชากรของชุมชนบ้านไม้ฝาด มีประชากรทั้งสิ้น จำนวน 1,547คน โดยแยกเป็นชาย 790 คน แยกเป็นหญิง 776 คน มีจำนวนครอบครัวทั้งหมด 1,168 ครัวเรือน

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การทำสวนยางพารา สวนปาล์ม น้ำมัน เป็นต้น และประกอบอาชีพทำการประมง นอกจากนี้ประชากรบางส่วนประกอบอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพควบคู่กัน คือการรับจ้างและเกษตรกรรม ประมงและเกษตรกรรม

หน่วยธุรกิจในชุมชนบ้านไม้ฝาด ประกอบด้วย บิมน้ำมัน 2 แห่ง โรงแรม 1 แห่ง

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ ได้แก่ หาดราชมงคล หาดวิวิห์ใต้สมุทร พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชมงคล

การศึกษา

ชุมชนบ้านไม้ฝาด มีสถานศึกษา/แหล่งที่ให้ความรู้กับเด็กนักเรียน จำนวน 2 แห่ง ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เปิดสอนระดับปริญญาตรี ปริญญาโท
2. โรงเรียนวัดไม้ฝาด เปิดสอนระดับชั้นอนุบาล – ประถมศึกษาปีที่ 6

สาธารณสุข

ชุมชนบ้านไม้ฝาด มีหน่วยพยาบาลที่ให้บริการประชาชนในเรื่องของการรักษาพยาบาล 1 แห่ง คือ สถานีอนามัยบ้านไม้ฝาด ซึ่งมีเจ้าหน้าที่สาธารณสุข จำนวน 5 คน

ศาสนาและความเชื่อ

ชุมชนบ้านไม้ฝาดเป็นชุมชนที่คนนับถือศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม และศูนย์กลางของชุมชน คือ วัดไม้ฝาด

ประเพณีในรอบ 1 ปี

มีประเพณีที่สืบทอดกันมาของชุมชนบ้านไม้ฝาด คือ การจัดงานวิวาห์ได้สมุทร งานเบิกฟ้าทะเลตรัง งานอนุรักษ์หอยตะเกาวันสารทเดือนสิบประเพณีชักพระงานสงกรานต์และรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุและงานลอยกระทง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนโรงเรียนเลยพิทยาคมครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับดังนี้

อัจฉรา ราชแก้ว (2550 : 106-107) ได้ศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของพนักงานขับรถโดยสารประจำทางจังหวัดปทุมธานีพบว่า พนักงานขับรถโดยสารประจำทางมีระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ด้านองค์การ สังคมและครอบครัวครั้งนี้ด้านครอบครัวพนักงานขับรถโดยสารประจำทางมีการจัดสรรเงินเดือนที่ได้รับให้เหมาะสมกับรายจ่ายภายในครอบครัววางแผนและควบคุมการใช้จ่ายเงินเลือกที่จะประพฤติตนในสิ่งที่ดีเพื่อลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลงอันได้แก่การเล่นหวยด้านองค์การพนักงานขับรถโดยสารประจำทางปฏิบัติหน้าที่อย่างเคร่งครัดขับรถด้วยความระมัดระวังรอบคอบไม่ประมาทมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่เพื่อองค์กรของตนเองและหลีกเลี่ยงที่จะดื่มสุราเพื่อให้ร่างกายพร้อมในการขับรถด้านสังคมพนักงานขับรถโดยสารประจำทางมีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวังรอบคอบไม่ประมาทหลีกเลี่ยงการดื่มสุราขณะปฏิบัติหน้าที่เพื่อมิให้เกิดอุบัติเหตุทางถนนและนำมาซึ่งความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินอันส่งผล กระทบต่อสังคมในภาพรวมซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวทำให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุขเป็นเมืองที่ปลอดภัยนำไปสู่เป้าหมายของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

วรรณพงษ์ เมืองเส้น (2551 : 1) ได้ศึกษาการดำเนินงานกิจกรรมการเกษตรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอแมริมจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ โรงเรียนได้วางแผนการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การจัดการเรียนรู้กำหนดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นนโยบายของโรงเรียนนำนักเรียนไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียนจัดกิจกรรมปลูกพืชสมุนไพรปลูกพืชผักทำการเกษตรแบบผสมผสานดำเนินการสอนวิชาเกษตร โดยการฝึกปฏิบัติจริงส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้การเกษตรไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันฝึกให้นักเรียนออมทรัพย์ใช้กิจกรรมการเกษตรฝึกความมีวินัย ขยันอดทนประหยัดรับผิดชอบสามัคคีเสียสละและช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

สุนันชัย ออนตะไคล้ (2551 :1) ได้วิจัยสร้างชุดเรียนสำเร็จรูปเรื่องแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนและคณาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) เอกสารประกอบการฝึกอบรม 2) ชุดเรียนสำเร็จรูป 3) แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนโดยดำเนินการวิจัยดังนี้ 1) ฝึกอบรมให้ความรู้แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับอาจารย์ผู้สอน 2) อาจารย์ผู้สอนให้คำแนะนำกับนักเรียนในการเรียนสำเร็จรูป 3) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

สำเร็จรูปและหลังเรียน 4) ประเมินผลงานของนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อา วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าร้อยละค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและรวบรวมข้อมูลที่ได้อิงเว็บไซต์เพื่อ เผยแพร่ความรู้เรื่องการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดเรียน สำเร็จรูปช่วยให้นักเรียนมีความรู้แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น 2) ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนด้วยชุดเรียน สำเร็จรูปเท่ากับ 17.90 และค่าเฉลี่ยของหลังเรียนเท่ากับ 21.37 แสดงว่าคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นนอกจากนี้ นักเรียนยังเห็นว่าชุดเรียนสำเร็จรูปช่วยให้เกิดความสำนึกในเรื่องแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เอื้องทิพย์ เกตุกราย (2551: 1) ได้วิจัยการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ของประชาชนตำบลคลองพระอุดมอำเภอปากเกร็ดจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1. การ ประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนตำบลคลองพระอุดมอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่าอยู่ในระดับปาน กลางทั้ง 3 องค์ประกอบคือการมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเองความพอประมาณและความมีเหตุผลส่วนการ ประยุกต์ใช้เงื่อนไขของเศรษฐกิจพอเพียงพบว่าเงื่อนไขคุณธรรมอยู่ในระดับมากและเงื่อนไขความรู้อยู่ใน ระดับปานกลาง 2. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในตำบลคลอง พระอุดมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาอายุอาชีพแหล่ง ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงและระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

สอวงศ์ วงศ์วรรณะโชติ (2550 : 61-62) ได้ศึกษาบทบาทของนักพัฒนาชุมชนในการนำปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการปฏิบัติงานกรณีศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอ่างทองพบว่า ภาพรวม บทบาทของนักพัฒนาชุมชนในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปาน กลางหากพิจารณารายด้านพบว่าการมีภูมิคุ้มกันนักพัฒนาชุมชนมีการนำไปปฏิบัติมากที่สุดแสดงว่า นักพัฒนาชุมชนมีความตระหนักถึงการป้องกันความเสี่ยงในการดำเนินชีวิตของประชาชนในชุมชนที่ จำเป็นต้องมีการวางแผนป้องกันเกี่ยวกับการหารายได้เพิ่มรายได้การใช้จ่ายที่จำเป็นการรู้จักการออมและ การหลีกเลี่ยงอบายมุขจึงมีการส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนรู้จักการดำรงชีวิตแบบมีภูมิคุ้มกันซึ่งเป็นหลัก ที่สำคัญประการหนึ่งในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณมีการนำไปปฏิบัติในระดับปาน กลางแสดงถึงการให้ความสนใจของนักพัฒนาชุมชนต่อประชาชนในชุมชนที่จะช่วยส่งเสริมให้ชุมชนมี กิจกรรมการประกอบอาชีพที่อยู่ในระดับพอประมาณไม่ท่วมท้นมากเกินไปทำให้ประสบภาวะขาดทุนเกิดปัญหา เศรษฐกิจขึ้นในครอบครัวและชุมชน โดยเฉพาะการส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสานซึ่งจะช่วยให้ เกษตรกรมีรายได้สม่ำเสมอจากผลผลิตที่หลากหลายการผลิตปุ๋ยชีวภาพมาใช้แทนปุ๋ยเคมีและการปลูกพืชผัก สวนครัวไว้บริโภคเองเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นให้กับครอบครัวแต่ที่นำไปปฏิบัติได้น้อยกว่าได้แก่การ ส่งเสริมให้มีร้านค้าชุมชนการส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตและการส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการตลาดซึ่ง อาจจะไม่เนื่องมาจากนักพัฒนาชุมชนยังขาดการสนับสนุนแนวทางการให้ความรู้ในเรื่องเหล่านี้แก่ชุมชน ด้านความมีเหตุผลนักพัฒนาชุมชนนำไปปฏิบัติในระดับปานกลางแสดงถึงการมีความเข้าใจที่จะช่วยกระตุ้น ให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงแนวทางการดำรงชีวิตอย่างสมเหตุสมผลได้แก่การมีกิจกรรมเกี่ยวกับการ

จัดการทุนและสวัสดิการเช่นการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านการจัดเวทีชาวบ้านพบผู้ประกอบการทำให้ชุมชนมีเป้าหมายการผลิตที่ชัดเจนขึ้นแต่ที่นำไปปฏิบัติน้อยกว่าได้แก่การส่งเสริมให้ชาวบ้านมาร่วมประชุมเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขและการจัดตั้งธนาคารชุมชนยังมีความสำคัญกับประเด็นเหล่านี้น้อยเกินไป

การประชุมวิชาการระดับชาติ (2550 : 12-13) ได้กล่าวถึงการประยุกต์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในภาคธุรกิจพบว่าองค์กรธุรกิจไทยเหล่านี้มีแนวทางในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจที่คล้ายคลึงกันซึ่งสวนทางกับแนวทางในการดำเนินธุรกิจกระแสหลักแนวทางเหล่านี้ยังสอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกล่าวคือ (1) มองการณ์ไกลในการบริหารจัดการธุรกิจไม่มุ่งหวังเพียงแต่การสร้างกำไรสูงสุดในระยะสั้น (2) ตระหนักในคุณค่าของพนักงานอย่างจริงจังและไม่มีการปลดพนักงานในช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี 2540 (3) มีความรับผิดชอบต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของธุรกิจที่หลากหลายรวมถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยแสดงให้เห็นประจักษ์ทางกิจกรรมทางธุรกิจที่ดำเนินอยู่และ (4) พัฒนานวัตกรรมในผลิตภัณฑ์และขบวนการในการดำเนินงานการศึกษาในครั้งนี้ยังได้เปรียบเทียบแนวทางในการดำเนินธุรกิจขององค์กรธุรกิจที่มีความยั่งยืน 28 องค์กรแห่งโลกตะวันตก (เช่น BMW HSBC และ Nordstrom) ว่าสอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่ผลการศึกษาบ่งชี้ว่าแนวทางในการดำเนินธุรกิจขององค์กรที่มีความยั่งยืนแห่งโลกตะวันตกเหล่านี้มีความสอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและมีความคล้ายคลึงกับแนวทางในการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจไทยดังกล่าวข้างต้น

ชาญชัย เพ็ชรประพันธ์กุล (2550 : 50) ได้ศึกษาเศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาประเทศไทยจากแนวปรัชญาสู่การนำไปปฏิบัติจริงพบว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีความสมบูรณ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตามครบถ้วนที่จะใช้ในการอธิบายปัญหาการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านสังคมเศรษฐกิจและการเมืองพร้อมทั้งมีพลังในการอธิบายได้ดีกว่าแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจแบบตะวันตกทั้งยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งในประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่พัฒนาแล้วตัวแปรตามคือการพัฒนาประเทศทั้งสามด้านได้แก่การพัฒนาสังคมการพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาการเมืองตัวแปรต้นหรือตัวแปรเหตุมีทั้งสิ้นสามกลุ่มได้แก่กลุ่มแรกเป็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์คือการต้องเลือกระหว่างความพอเพียงความพอประมาณกับการแข่งขันกลุ่มที่สองเป็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ด้านการจัดการคือการต้องจัดการดำเนินงานทุกชั้นตอนอย่างมีแผนด้วยเหตุด้วยผลโดยอยู่บนพื้นฐานหลักวิชาที่ถูกต้องกลุ่มที่สามเป็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสตร์คือการต้องมีคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริตความเพียรพยายามความอดทนบนพื้นฐานความมีสติและปัญญาของประชาชนทุกระดับนักทฤษฎีนักธุรกิจและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ วิจัยการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาดอำเภอสิเกาจังหวัดตรัง ตามกรอบแนวคิดดังนี้

ตัวแปรอิสระ

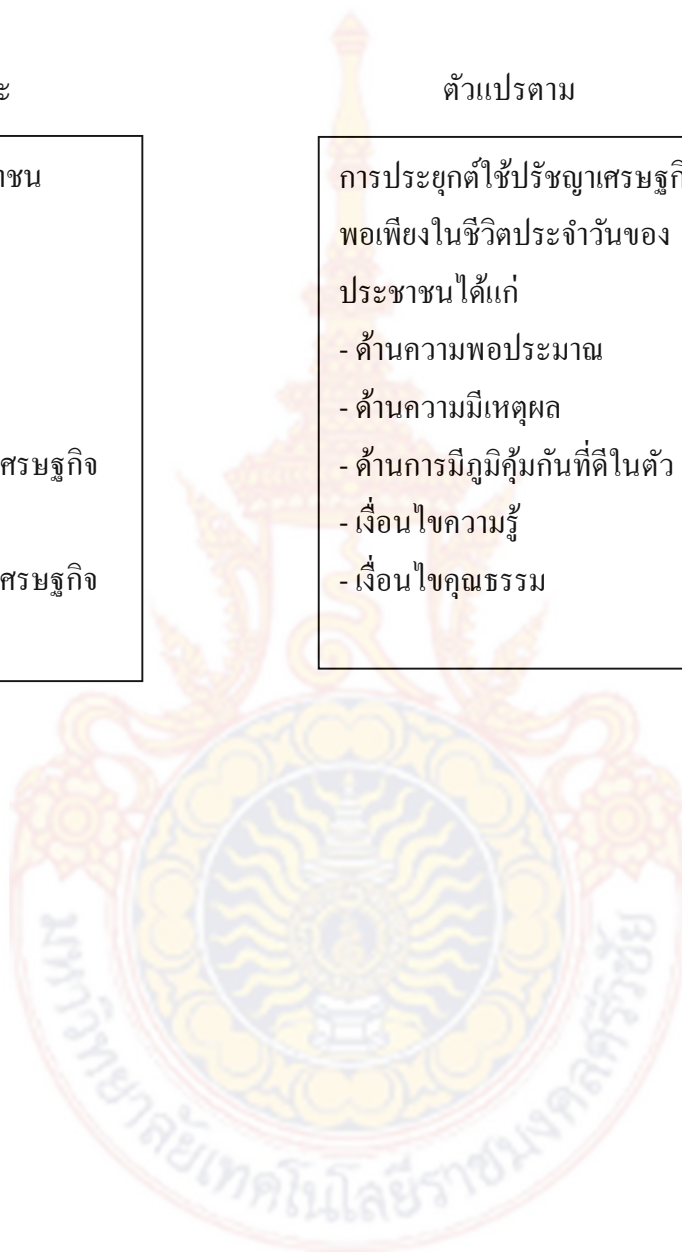
ข้อมูลทั่วไปของประชาชน

- ระดับการศึกษา
- อายุ
- อาชีพ
- รายได้
- แหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง
- ระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวแปรตาม

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนได้แก่

- ด้านความพอประมาณ
- ด้านความมีเหตุผล
- ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว
- เงื่อนไขความรู้
- เงื่อนไขคุณธรรม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสถียร จังหวัดตรัง ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม และเพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสถียร จังหวัดตรัง จำแนกตามระดับการศึกษา อายุ อาชีพ รายได้ แหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงและระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสถียร จังหวัดตรัง จำนวน 1,175 คน และหน่วยวิเคราะห์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือรายบุคคล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสถียร จังหวัดตรัง คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง Krejcie และ Morgan ได้จำนวน 291 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน และผู้วิจัยได้สร้างขึ้นให้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะและกรอบแนวคิดของการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ รายได้ แหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงและระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้ประกอบด้วย ความรอบรู้ ความรอบคอบ ความระมัดระวัง และเงื่อนไขคุณธรรมประกอบด้วย ความมีคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร ความมีสติปัญญา แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย ปฏิบัติน้อยที่สุด กำหนดให้ผู้ตอบเลือกขีดตอบลงในช่องใดช่องหนึ่งให้ตรงกับการปฏิบัติจริง

ของตนเองมากที่สุด โดยผู้ศึกษาสร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
มาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

วิธีการสร้างเครื่องมือในการศึกษา

1. ศึกษาเอกสารตำราทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ประกอบด้วย ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม จำนวน 25 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
3. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพครอบคลุมเนื้อหา มีความชัดเจนและมีความถูกต้องด้านภาษาแล้วหาค่า IOC (Index of consistency)
4. ปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและตัดแบบสอบถามข้อที่มีผลการวิเคราะห์ค่า IOC ที่ต่ำกว่า 0.80 ออกและพิจารณาคัดเลือก
5. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try - Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรที่ทำการวิจัยแต่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มประชากร
6. นำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟา (Alfa Coefficient) ของ Cronbach ได้ผลการวิเคราะห์มีค่าความเชื่อมั่น 0.82

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนไปให้ประชาชนกลุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยจำนวน 291 คนได้ประเมินตนเอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ คำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การวิเคราะห์ความแปรปรวน

ทางเดียว (One – way ANOVA) ด้วยสถิติทดสอบ (F – test) และเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่
เชิงพหุ (Multiple Comparison) ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe)

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยระดับ ดังนี้

- 1.00 - 1.49 หมายถึง น้อยที่สุด
- 1.50 - 2.49 หมายถึง น้อย
- 2.50 - 3.49 หมายถึง ปานกลาง
- 3.50 - 4.49 หมายถึง มาก
- 4.50 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาดอำเภอสิเกาจังหวัดตรังผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ รายได้ แหล่งความรู้และระดับความรู้ ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ไม่เกินมัธยมศึกษาตอนต้น	116	39.86
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	38	13.06
อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า	82	28.18
ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า	55	18.90
รวม	291	100
อายุ		
18-30 ปี	83	28.52
31-40 ปี	93	31.96
41-50 ปี	58	19.93
มากกว่า 50 ปี	57	19.59
รวม	291	100
อาชีพ		
รับราชการ	25	8.59

รับจ้าง	80	27.49
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	1.37
พนักงานบริษัทเอกชน	7	2.41
ค้าขาย	17	5.84
นักเรียน/นักศึกษา	23	7.90
เกษตรกร	135	46.39
รวม	291	100
รายได้		
ไม่มีรายได้	30	10.31
ต่ำกว่า 5,000 บาท	24	8.25
5,001 – 10,000 บาท	93	31.96
10,001 – 15,000 บาท	84	28.87
15,001 – 20,000 บาท	31	10.65
20,001 บาท ขึ้นไป	29	9.97
รวม	291	100
แหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง		
วิทยุ	8	2.75
โทรทัศน์	252	86.60
อินเทอร์เน็ต	26	8.93
หนังสือพิมพ์	2	0.69
วารสาร/นิตยสาร	2	0.69
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	1	0.34
รวม	291	100
ระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง		
น้อยที่สุด	0	0
น้อย	32	11.00
ปานกลาง	193	66.32
มาก	62	21.31
มากที่สุด	4	1.37
รวม	291	100

จากตาราง 1 พบว่า ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีข้อมูลทั่วไปดังนี้

ระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีระดับการศึกษามากที่สุดคือ ไม่เกินมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 39.86 รองลงมาคือ อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 28.18 ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90 และ น้อยที่สุดคือ มัธยมศึกษาปลาย / ปวช. จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 13.06

อายุ พบว่า ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีอายุมากที่สุดคือ อายุ 31-40 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 31.96 รองลงมาคือ อายุ 18 - 30 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 28.52 อายุ 41 - 50 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 19.93 และน้อยที่สุดคือ อายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 19.59

อาชีพ พบว่า ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีอาชีพมากที่สุดคือ เกษตรกรรม จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 46.39 รองลงมาคือ รับจ้างจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 27.49 รับราชการ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.59 นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ค้าขาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.84 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.41 และ น้อยที่สุดคือ พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.37

รายได้ พบว่า ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีรายได้มากที่สุดคือ 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 31.96 รองลงมาคือ 10,001- 15,000 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 28.87 15,001- 20,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.67 ไม่มีรายได้ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.31 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.97 และน้อยที่สุดคือ ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25

แหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีแหล่งความรู้มากที่สุดคือ โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 86.60 รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 8.93 วิทยู คิดเป็นร้อยละ 2.75 หนังสือพิมพ์ วารสาร/นิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 0.69 และน้อยที่สุดคือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 0.34

ระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุดคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 66.32 รองลงมาคือ ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 21.31 ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 11 และน้อยที่สุดคือ ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.37

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชน

ตาราง 2 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตนในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ในภาพรวมและรายด้าน

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาในชีวิตประจำวันของประชาชน	ระดับการปฏิบัติตน		
	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ด้านความพอประมาณในการดำเนินชีวิต	3.36	0.61	ปานกลาง
2. ด้านความมีเหตุผลในการดำเนินชีวิต	3.12	0.74	ปานกลาง
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวในการดำเนินชีวิต	3.25	0.64	ปานกลาง
4. เงื่อนไขความรู้ในการดำเนินชีวิต	3.10	0.74	ปานกลาง
5. เงื่อนไขคุณธรรมในการดำเนินชีวิต	3.75	0.60	มาก
รวม	3.32	0.67	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เงื่อนไขคุณธรรมในการดำเนินชีวิต มีคะแนนเฉลี่ยการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) สำหรับด้านความพอประมาณในการดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 3.36$) ด้านความมีเหตุผลในการดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 3.12$) ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวในการดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 3.25$) และเงื่อนไขความรู้ในการดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 3.10$) มีคะแนนเฉลี่ยการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสลภูมิ จังหวัดศรีสะเกษ ด้านความพอประมาณ

ด้านความพอประมาณ	ระดับการปฏิบัติตน		
	\bar{X}	SD	ระดับ
1. มีการปลูกพืชผักสวนครัวหรือเลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภคในครัวเรือน	3.26	0.92	ปานกลาง
2. มีการผลิตหรือบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ (กินพืชผักอาหารพื้นบ้านแบบรู้จักคุณค่า)	3.43	0.80	ปานกลาง
3. มีการผลิตของใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อลดค่าใช้จ่ายในครอบครัว (ใช้ข้าวของเครื่องใช้แบบพื้นบ้าน)	3.12	0.92	ปานกลาง
4. มีการดำรงชีวิตอย่างเรียบง่ายตามฐานะ เช่น ไม่ใช้จ่ายเกินตัวเกินรายรับฟุ่มเฟือย	3.73	0.81	มาก
5. มีการลดค่าใช้จ่ายบางอย่างลง เช่น ค่าน้ำมันรถค่าโทรศัพท์ของกินของใช้	3.59	0.85	มาก
6. มีการเก็บออมและเลือกซื้อสินค้าที่ผลิตในท้องถิ่น	3.41	0.92	ปานกลาง
7. มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรหรือการถนอมอาหาร	3.00	0.93	ปานกลาง
รวม	3.36	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสลภูมิ จังหวัดศรีสะเกษ มีการปฏิบัติตนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันด้านความพอประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) และเมื่อพิจารณาเป็นข้อพบว่า มีการดำรงชีวิตอย่างเรียบง่ายตามฐานะ เช่น ไม่ใช้จ่ายเกินตัวเกินรายรับฟุ่มเฟือย ($\bar{X} = 3.73$) และมีการลดค่าใช้จ่ายบางอย่างลง เช่น ค่าน้ำมันรถ ค่าโทรศัพท์ของกินของใช้ ($\bar{X} = 3.59$) มีประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก สำหรับการปลูกพืชผักสวนครัวหรือเลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภคในครัวเรือน ($\bar{X} = 3.26$) มีการผลิตหรือบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ (กินพืชผักอาหารพื้นบ้านแบบรู้จักคุณค่า) ($\bar{X} = 3.43$) มีการผลิตของใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อลดค่าใช้จ่ายในครอบครัว (ใช้ข้าวของเครื่องใช้แบบพื้นบ้าน) ($\bar{X} = 3.12$) มีการเก็บออมและเลือกซื้อสินค้าที่ผลิตในท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.41$) และมีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรหรือการถนอมอาหาร ($\bar{X} = 3.00$) มีประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติตนของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสีเกา จังหวัดตรัง ในองค์ประกอบของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล

ด้านความมีเหตุผล	ระดับการปฏิบัติตน		
	\bar{X}	SD	ระดับ
1. มีการตัดสินใจเกี่ยวกับความพอเพียงในระดับครอบครัวเช่น เมื่อมีผลผลิตเหลือจากการบริโภคแล้วแบ่งขายเพื่อเพิ่มรายได้	2.99	1.02	ปานกลาง
2. มีการปลูกพืชตามฤดูกาลโดยพิจารณาความต้องการของท้องตลาด	2.91	1.01	ปานกลาง
3. มีการใช้เหตุผลในการพิจารณาการลงทุนหรือกู้เงิน เช่น ทรัพยากรที่มีความสามารถในการชำระเงินของตนเอง	3.24	1.02	ปานกลาง
4. มีการวางแผนการใช้น้ำในการเกษตรให้เหมาะสมกับปริมาณน้ำที่มีในพื้นที่และลดปริมาณการใช้น้ำประปาหรือน้ำบาดาลโดยใช้น้ำฝนหรือน้ำในแม่น้ำลำคลองทดแทน	3.36	0.97	ปานกลาง
5. ให้ความร่วมมือในการจัดให้มีเวทีชาวบ้านเพื่อให้ประชาชนและผู้แทนธุรกิจหรือหน่วยงานของรัฐได้มาร่วมแก้ไขปัญหาของชุมชนให้ความร่วมมือในการจัดให้มีเวทีชาวบ้าน	3.09	0.98	ปานกลาง
รวม	3.12	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสีเกา จังหวัดตรัง มีการปฏิบัติตนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันด้านความมีเหตุผล โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประชาชนมีประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับ ปานกลาง ทุกข้อ ดังนี้ มีการตัดสินใจเกี่ยวกับความพอเพียงในระดับครอบครัว เช่น เมื่อมีผลผลิตเหลือจากการบริโภคแล้วแบ่งขายเพื่อเพิ่มรายได้ ($\bar{X} = 2.99$) มีการปลูกพืชตามฤดูกาลโดยพิจารณาความต้องการของท้องตลาด ($\bar{X} = 2.91$) มีการใช้เหตุผลในการพิจารณาการลงทุนหรือกู้เงิน เช่น ทรัพยากรที่มีความสามารถในการชำระเงินของตนเอง ($\bar{X} = 3.24$) มีการวางแผนการใช้น้ำในการเกษตรให้เหมาะสมกับปริมาณน้ำที่มีในพื้นที่และลดปริมาณการใช้น้ำประปาหรือน้ำบาดาลโดยใช้น้ำฝนหรือน้ำในแม่น้ำลำคลองทดแทน ($\bar{X} = 3.36$) ให้ความร่วมมือในการจัดให้มีเวทีชาวบ้านเพื่อให้ประชาชนและผู้แทนธุรกิจหรือหน่วยงานของรัฐได้มาร่วมแก้ไขปัญหาของชุมชนให้ความร่วมมือในการจัดให้มีเวทีชาวบ้าน ($\bar{X} = 3.09$)

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติตนของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ในองค์ประกอบของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว

ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	ระดับการปฏิบัติตน		
	\bar{X}	SD	ระดับ
1. มีระบบใช้จ่ายที่ดีเช่นการทำบัญชีครัวเรือน	2.96	1.01	ปานกลาง
2. มีเครือข่ายหรือกลุ่มวิชาชีพเดียวกันเพื่อจัดการการผลิตหรือบริโภคของตนเอง	2.80	0.87	ปานกลาง
3. มีการวางแผนอนาคตของคนในครอบครัว เช่น มีการออมที่เก็บเงินไว้เองหรือฝากกับสถาบันการเงิน	3.23	0.85	ปานกลาง
4. มีการพูดคุยเรียนรู้ร่วมกันภายในครอบครัวในเรื่องการละเว้นอบายมุขต่างๆ	3.46	0.93	ปานกลาง
5. มีการดูแลเรื่องการเรียนของลูกเพื่อเป็นการเตรียมตัวเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต	3.53	0.97	มาก
6. คนในครอบครัวช่วยกันทำงานหรือมีอาชีพเสริม	3.52	0.90	มาก
รวม	3.25	0.64	ปานกลาง

ตาราง 5 พบว่า ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีการปฏิบัติตนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ด้านการมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการดูแลเรื่องการเรียนของลูกเพื่อเป็นการเตรียมตัวเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ($\bar{X} = 3.53$) และคนในครอบครัวช่วยกันทำงานหรือมีอาชีพเสริม ($\bar{X} = 3.52$) อยู่ในระดับมาก สำหรับมีการพูดคุยเรียนรู้ร่วมกันภายในครอบครัวในเรื่องการละเว้นอบายมุขต่างๆ ($\bar{X} = 3.46$) มีการวางแผนอนาคตของคนในครอบครัว เช่น มีการออมที่เก็บเงินไว้เองหรือฝากกับสถาบันการเงิน ($\bar{X} = 3.23$) มีระบบใช้จ่ายที่ดีเช่น การทำบัญชีครัวเรือน ($\bar{X} = 2.96$) และมีเครือข่ายหรือกลุ่มวิชาชีพเดียวกันเพื่อจัดการการผลิตหรือบริโภคของตนเอง ($\bar{X} = 2.80$) มีการปฏิบัติตนอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติตนของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ในเงื่อนไขความรู้ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เงื่อนไขความรู้	ระดับการปฏิบัติตน		
	\bar{X}	SD	ระดับ
1. มีการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อต่างๆ	3.37	0.83	ปานกลาง
2. มีการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	2.78	1.00	ปานกลาง
3. มีการเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้ความคิขของท่านเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ผู้อื่นทราบ	2.81	0.98	ปานกลาง
4. มีการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	3.27	0.83	ปานกลาง
5. มีการใช้ความรอบคอบและระมัดระวังที่จะนำความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้รับมาปฏิบัติจริง	3.29	0.84	ปานกลาง
รวม	3.10	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีการปฏิบัติตนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ตามเงื่อนไขความรู้ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) และเมื่อพิจารณาเป็นข้อพบว่า ประชาชนมีการปฏิบัติตนตามเงื่อนไขความรู้ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับ ปานกลาง ทุกข้อ ดังนี้ มีการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อต่างๆ ($\bar{X} = 3.37$) มีการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 2.78$) มีการเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้ความคิขของท่านเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ผู้อื่นทราบ ($\bar{X} = 2.81$) มีการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = 3.27$) และมีการใช้ความรอบคอบและระมัดระวังที่จะนำความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ได้รับมาปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 3.29$)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการปฏิบัติตนของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสีเกา จังหวัดตรัง เจื่อนไขคุณธรรมของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เจื่อนไขคุณธรรม	ระดับการปฏิบัติตน		
	\bar{X}	SD	ระดับ
1. มีการให้ความช่วยเหลือคนจนหรือคนด้อยโอกาส	3.25	0.93	ปานกลาง
2. มีการให้ความร่วมมือกับชุมชนในเรื่องเกี่ยวกับภัยธรรมชาติต่างๆเช่นการป้องกันภัยน้ำท่วม	3.29	0.92	ปานกลาง
3. มีการยึดหลักเดินทางสายกลางในการดำเนินชีวิต	3.58	0.83	มาก
4. มีการประกอบอาชีพโดยยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อตนเองและผู้อื่น	3.90	0.87	มาก
5. มีความอดทนในการประกอบอาชีพและช่วยเหลือสังคม	3.97	0.79	มาก
6. มีการใช้ความเพียรในการประกอบอาชีพ	4.09	0.75	มาก
7. มีการใช้สติในการดำเนินชีวิต	4.18	0.70	มาก
รวม	3.75	0.60	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสีเกา จังหวัดตรัง มีการปฏิบัติตนตามเจื่อนไขคุณธรรมของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) และเมื่อพิจารณาเป็นข้อพบว่า มีการยึดหลักเดินทางสายกลางในการดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 3.58$) มีการประกอบอาชีพโดยยึดหลักความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ($\bar{X} = 3.90$) มีความอดทนในการประกอบอาชีพและช่วยเหลือสังคม ($\bar{X} = 3.97$) มีการใช้ความเพียรในการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 4.09$) มีการใช้สติในการดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 4.18$) มีการปฏิบัติตนตามเจื่อนไขคุณธรรมอยู่ในระดับมาก สำหรับการให้ความช่วยเหลือคนจนหรือคนด้อยโอกาส ($\bar{X} = 3.25$) และการให้ความร่วมมือกับชุมชนในเรื่องเกี่ยวกับภัย ธรรมชาติต่างๆ เช่น การป้องกันภัยน้ำท่วม ($\bar{X} = 3.29$) มีการปฏิบัติตนตามเจื่อนไขคุณธรรมอยู่ในระดับ ปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน
ของประชาชน

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน
ของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสถียร จังหวัดตรัง จำแนกตามระดับการศึกษา

ด้าน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านความพอประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	4.560	3	1.520	4.238	.006
	ภายในกลุ่ม	102.918	287	.359		
	รวม	107.477	290			
ด้านความมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	4.010	3	1.337	2.447	.064
	ภายในกลุ่ม	156.810	287	.546		
	รวม	160.821	290			
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	ระหว่างกลุ่ม	4.593	3	1.531	3.803	.011
	ภายในกลุ่ม	115.534	287	.403		
	รวม	120.127	290			
เงื่อนไขความรู้	ระหว่างกลุ่ม	3.626	3	1.209	2.267	.081
	ภายในกลุ่ม	153.041	287	.533		
	รวม	156.667	290			
เงื่อนไขคุณธรรม	ระหว่างกลุ่ม	1.087	3	.362	1.001	.393
	ภายในกลุ่ม	103.893	287	.362		
	รวม	104.981	290			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.634	3	.878	2.920	.034
	ภายในกลุ่ม	86.286	287	.301		
	รวม	88.920	290			

จากตาราง 8 พบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนเมื่อ
จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านความพอประมาณ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวและภาพรวมมีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของการประยุกต์ใช้
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยวิธีการของ Sheffe ดังตารางที่ 9, 10, 11

ตาราง 9 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้าน
ความพอประมาณจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	Mean Difference			
		ไม่เกิน มัธยมต้น	มัธยมปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา/ ปวส.หรือ เทียบเท่า	ปริญญาตรีหรือ สูงกว่า
ไม่เกินมัธยมศึกษาตอนต้น	3.4083		0.1533	.2585	-.0844
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	3.1498	-.1533		.1052	-.2377
อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า	3.2550	-.2585	-.1052		-.3429*
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	3.4927	.0844	.23	-.3429*	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่ามีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในด้านความพอประมาณแตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	Mean Difference			
		ไม่เกิน มัธยมต้น	มัธยมปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา/ ปวส.หรือ เทียบเท่า	ปริญญาตรีหรือ สูงกว่า
ไม่เกินมัธยมศึกษาตอนต้น	3.1671		-.0519	.0178	-.2805*
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	3.1493	.0519		.0697	-.2286
อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า	3.2189	-.0178	-.0697		-.2983
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	3.4476	-.2805*	.2286	.2983	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับไม่เกินมัธยมศึกษาตอนต้นมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวแตกต่างกับ

ประชาชนที่มีการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ในภาพรวมจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	Mean Difference			
		ไม่เกิน มัธยมต้น	มัธยมปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา/ ปวส.หรือ เทียบเท่า	ปริญญาตรีหรือ สูงกว่า
ไม่เกินมัธยมศึกษาตอนต้น	3.2911		.0614	.0769	-1.692
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	3.2142	-.0614		.0156	-.2306
อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า	3.2297	-.0769	-.0156		-.2462
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	3.4604	.1692	.2306	.2462	

จากตาราง 11 พบว่าในภาพรวมประชาชนมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนไม่แตกต่างกันทุกระดับการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน
ของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสีดา จังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามอายุ

ด้าน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านความพอประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	.767	3	.256	.688	.560
	ภายในกลุ่ม	106.710	287	.372		
	รวม	107.477	290			
ด้านความมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	2.364	3	.788	1.427	.235
	ภายในกลุ่ม	158.457	287	.552		
	รวม	160.821	290			
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	ระหว่างกลุ่ม	2.115	3	.705	1.715	.164
	ภายในกลุ่ม	118.011	287	.411		
	รวม	120.127	290			
เงื่อนไขความรู้	ระหว่างกลุ่ม	1.123	3	.374	.691	.558
	ภายในกลุ่ม	155.544	287	.542		
	รวม	156.667	290			

เงื่อนไขคุณธรรม	ระหว่างกลุ่ม	.321	3	.107	.293	.830
	ภายในกลุ่ม	104.660	287	.365		
	รวม	104.981	290			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.720	3	.240	.781	.505
	ภายในกลุ่ม	88.200	287	.307		
	รวม	88.920	290			

จากตาราง 12 พบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนเมื่อจำแนกตามอายุทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาดอำเภอเสนาจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามอาชีพ

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ความพอประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	.767	3	.256	.688	.560
	ภายในกลุ่ม	106.710	287	.372		
	รวม	107.477	290			
ความมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	2.364	3	.788	1.427	.235
	ภายในกลุ่ม	158.457	287	.552		
	รวม	160.821	290			
การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	ระหว่างกลุ่ม	2.115	3	.705	1.715	.164
	ภายในกลุ่ม	118.011	287	.411		
	รวม	120.127	290			
เงื่อนไขความรู้	ระหว่างกลุ่ม	1.123	3	.374	.691	.558
	ภายในกลุ่ม	155.544	287	.542		
	รวม	156.667	290			
เงื่อนไขคุณธรรม	ระหว่างกลุ่ม	.321	3	.107	.293	.830
	ภายในกลุ่ม	104.660	287	.365		
	รวม	104.981	290			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.720	3	.240	.781	.505
	ภายในกลุ่ม	88.200	287	.307		
	รวม	88.920	290			

จากตาราง 13 การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนเมื่อจำแนกตามอาชีพทั้งในภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสีเกา จังหวัดตรัง จำแนกตามรายได้

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ความพอประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	1.127	5	.225	.604	.697
	ภายในกลุ่ม	106.351	285	.373		
	รวม	107.477	290			
ความมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	5.547	5	1.109	2.036	.074
	ภายในกลุ่ม	155.274	285	.545		
	รวม	160.821	290			
การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	ระหว่างกลุ่ม	4.304	5	.861	2.118	.063
	ภายในกลุ่ม	115.823	285	.406		
	รวม	120.127	290			
เงื่อนไขความรู้	ระหว่างกลุ่ม	4.089	5	.818	1.528	.181
	ภายในกลุ่ม	152.578	285	.535		
	รวม	156.667	290			
เงื่อนไขคุณธรรม	ระหว่างกลุ่ม	5.148	5	1.030	2.939	.013*
	ภายในกลุ่ม	99.832	285	.350		
	รวม	104.981	290			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.213	5	.443	1.455	.205
	ภายในกลุ่ม	86.708	285	.304		
	รวม	88.920	290			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนเมื่อจำแนกตามรายได้ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านเงื่อนไขคุณธรรม จึงต้องเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

ตาราง 15 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน
เงื่อนไขคุณธรรม จำแนกตามรายได้

อาชีพ	\bar{X}	Mean Difference					
		ไม่มี รายได้	ต่ำกว่า 5000 บาท	5001 – 10000 บาท	10001 – 15000 บาท	15001 – 20000 บาท	20001 บาทขึ้นไป
ไม่มีรายได้	3.6143		.1323	-.1153	-.1534	-.1963	-.4405
ต่ำกว่า 5000 บาท	3.4821	-.1323		-.2476	-.2857	-.3286	-.5727*
5001 – 10000 บาท	3.7297	.1153	.2476		-.0381	-.0810	-.3252
10001 – 15000 บาท	3.7677	.1534	.2857	.0381		-.0429	-.2871
15001 – 20000 บาท	3.8106	.1963	.3286	.0810	.0429		-.2442
20001 บาทขึ้นไป	4.0548	.4405	.5727*	.3252	.2871	.2442	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5000 บาท มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันในด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่จำแนกตามรายได้แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ 20001 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน
ของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง จำแนกตามแหล่งรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ด้าน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ความพอประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	2.870	5	.574	1.564	.170
	ภายในกลุ่ม	104.67	285	.367		
	รวม	107.47	290			
ความมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	2.158	5	.432	.775	.568
	ภายในกลุ่ม	158.63	285	.557		
	รวม	160.821	290			

การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	ระหว่างกลุ่ม	.743	5	.149	.355	.879
	ภายในกลุ่ม	119.384	285	.419		
	รวม	120.127	290			
เงื่อนไขความรู้	ระหว่างกลุ่ม	1.294	5	.259	.475	.795
	ภายในกลุ่ม	155.374	285	.545		
	รวม	156.667	290			
เงื่อนไขคุณธรรม	ระหว่างกลุ่ม	3.999	5	.800	2.257	.06
	ภายในกลุ่ม	100.982	285	.354		
	รวม	104.981	290			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.268	5	.254	.824	.533
	ภายในกลุ่ม	87.653	285	.308		
	รวม	88.920	290			

จากตาราง 16 พบว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนเมื่อจำแนกตามตามแหล่งรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ความพอประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	7.305	3	2.435	6.977	.000*
	ภายในกลุ่ม	100.172	287	.349		
	รวม	107.477	290			
ความมีเหตุผล	ระหว่างกลุ่ม	5.111	3	1.704	3.140	.026*
	ภายในกลุ่ม	155.710	287	.543		
	รวม	160.821	290			
การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	ระหว่างกลุ่ม	10.403	3	3.468	9.070	.000*
	ภายในกลุ่ม	109.724	287	.382		
	รวม	120.127	290			

เงื่อนไขความรู้	ระหว่างกลุ่ม	28.815	3	9.605	21.561	.000*
	ภายในกลุ่ม	127.852	287	.445		
	รวม	156.667	290			
เงื่อนไขคุณธรรม	ระหว่างกลุ่ม	2.889	3	.963	2.707	.046*
	ภายในกลุ่ม	102.092	287	.356		
	รวม	104.981	290			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	9.110	3	3.037	10.92	.000*
	ภายในกลุ่ม	79.810	287	.278		
	รวม	88.920	290			

จากตาราง 17 การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนเมื่อจำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ด้านความพอประมาณ, ด้านความมีเหตุผล, ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว, เงื่อนไขความรู้, เงื่อนไขคุณธรรม และภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยวิธีการของ Sheffe ดังตารางที่ 18, 19, 20, 21, 22, 23

ตาราง 18 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความพอประมาณ จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ระดับความรู้	\bar{X}	Mean Difference				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
น้อยที่สุด						
น้อย	3.2087			-.0853	-	-.7913
ปานกลาง	3.2940		.8053		.4083*	-.7060
มาก	3.6171		.4083*	.3231*	-	-.3829
มากที่สุด	4.0000		.7913	.7060	.3231*	
					.3829	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 18 พบว่า ในด้านความพอประมาณประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง น้อย ปานกลาง มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างจากประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความมีเหตุผล จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ระดับความรู้	\bar{X}	Mean Difference				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
น้อยที่สุด						
น้อย	2.8562			-.2370	-.4438	-.6938
ปานกลาง	3.0933		.2370		-.2067	-.4567
มาก	3.3000		.4438	.2067		-.2500
มากที่สุด	3.5500		.6938	.4567	.2500	

จากตาราง 19 พบว่า ในด้านความมีเหตุผล ประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ที่แตกต่างกันมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 20 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ระดับความรู้	\bar{X}	Mean Difference				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
น้อยที่สุด						
น้อย	3.0672			-.0957	-.5110*	-.7278
ปานกลาง	3.1628		.0957		-.4154*	-.6322
มาก	3.5782		.5110*	.4154*		-.2168
มากที่สุด	3.7950		.7278	.6322	.2168	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 20 พบว่า ในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง น้อย ปานกลาง มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างจากประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ในเงื่อนไขความรู้ จำแนกตามระดับความรู้

ระดับความรู้	\bar{X}	Mean Difference				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
น้อยที่สุด						
น้อย	2.6688			-.3209	-.9474*	-1.4313*
ปานกลาง	2.9896		.3209		-.6265*	-1.1104*
มาก	3.6161		.9474	.6265		-.4839
มากที่สุด	4.1000		1.4313*	1.1104*	.4839	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 21 พบว่า ในเงื่อนไขความรู้ประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างจากประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงระดับมาก มากที่สุด และประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงปานกลาง มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างจากประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงระดับมากและมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่แตกต่างกัน

ตาราง 22 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ในเงื่อนไขคุณธรรมจำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ระดับความรู้	\bar{X}	Mean Difference				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
น้อยที่สุด						
น้อย	3.6028			-.1131	-.3056	-.4697
ปานกลาง	3.7159		.1131		-.1925	-.3566
มาก	3.9084		.3056	.1925		-.1641
มากที่สุด	4.0725		.4697	.3566	.1641	

จากตาราง 22 พบว่า ในเงื่อนไขคุณธรรมประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงที่แตกต่างกันมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23 ความแตกต่างค่าเฉลี่ย (Mean Difference) ของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ในภาพรวม จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ระดับความรู้	\bar{X}	Mean Difference				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
น้อยที่สุด						
น้อย	3.0809			-.1698	-.5228*	-.8241*
ปานกลาง	3.2507		.1698		-.3530*	-.6543
มาก	3.6037		.5228*	.3530*		.3013
มากที่สุด	3.9050		.8241*	.6543	.3031	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 23 พบว่า ในภาพรวมประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างจากประชาชนที่มีระดับความรู้มากและมากที่สุด ส่วนประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงปานกลาง มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างจากประชาชนที่มีระดับความรู้มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสีเกา จังหวัดตรัง โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสีเกา จังหวัดตรัง

2. เพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาดอำเภอเสีเกาจังหวัดตรังจำแนกตามระดับการศึกษาอายุ อาชีพและรายได้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสีเกา จังหวัดตรัง จำนวน 291 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ ข้อมูลการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวด้วยสถิติทดสอบ F – Test และเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่เชิงพหุด้วยวิธีการของเซฟเฟ ผลการวิจัยมีดังนี้

1. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสีเกา จังหวัดตรัง ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความพอประมาณในการดำเนินชีวิต ด้านความมีเหตุผลในการดำเนินชีวิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวในการดำเนินชีวิต และเงื่อนไขความรู้ในการดำเนินชีวิต มีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเงื่อนไขคุณธรรมในการดำเนินชีวิต มีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสีเกา จังหวัดตรัง

2.1 เปรียบเทียบระดับการศึกษา ในด้านความพอประมาณ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประชาชนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่ามีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันในด้านความพอประมาณแตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ประชาชนที่มีการศึกษาระดับไม่เกินมัธยมศึกษาตอนต้นมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวแตกต่างกับประชาชนที่มี

การศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ในภาพรวมประชาชนมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ไม่แตกต่างกันทุกระดับการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 เปรียบเทียบอายุ การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน

2.3 เปรียบเทียบอาชีพ การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนเมื่อจำแนกตามอายุทั้งในภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน

2.4 เปรียบเทียบรายได้ การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านเงื่อนไขคุณธรรม ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5000 บาท มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันในด้านเงื่อนไขคุณธรรม ที่จำแนกตามรายได้แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ 20001 บาทขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

2.5 เปรียบเทียบแหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนเมื่อจำแนกตามตามแหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงทั้งในภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 เปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนเมื่อจำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความพอประมาณประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง น้อย ปานกลางมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างจากประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความมีเหตุผล ประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ที่แตกต่างกันมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง น้อย ปานกลางมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างจากประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเงื่อนไขความรู้ประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างจากประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงระดับมากและมากที่สุด และประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงปานกลาง มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างจากประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงระดับมากและมากที่สุด

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ในแง่ของไขคุณธรรมประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงที่แตกต่างกันมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวมประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงน้อย มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างจากประชาชนที่มีระดับความรู้มากและ มากที่สุด ส่วนประชาชนที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงปานกลาง มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวัน แตกต่างจากประชาชนที่มีระดับความรู้มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นทำให้ทราบถึงการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง และทราบถึงผลการเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง สามารถตอบวัตถุประสงค์และสามารถอภิปรายผลของการวิจัยได้ดังนี้

1. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ด้าน ส่วนแง่ของไขคุณธรรมพอเพียงพบว่า แง่ของไขคุณธรรมอยู่ในระดับมากและแง่ของความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของสงอกค์ วงศ์วรรณะ โชติ (2550 : 61-62) ได้ศึกษาบทบาทของนักพัฒนาชุมชนในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการปฏิบัติงานกรณีศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอ่างทองพบว่าภาพรวมบทบาทของนักพัฒนาชุมชนในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางและสอดคล้องกับงานวิจัยของเชียรธิดา เหมพิพัฒน์ (2546) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้วยต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันของประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกตาม ระดับการศึกษา อายุอาชีพ แหล่งความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงและระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับ น้ำผึ้ง รัตนงาม (2547 : 51) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นในการดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงกรณีศึกษาสมาชิกเสถียรธรรมสถานพบว่า สมาชิกเสถียรธรรมสถานส่วนใหญ่รับทราบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อโทรทัศน์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าประชาชนหมู่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอเสนา จังหวัดศรีสะเกษ มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันในแต่ละด้านดังนี้

1.1 ด้านแหล่งความรู้และระดับความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงหน่วยงานภาครัฐ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลหรือพัฒนาชุมชนประจำอำเภอควรจัดหาแหล่งความรู้เพิ่มเติมให้กับประชาชน เช่น หนังสือพิมพ์วารสารหรือนิตยสารเพื่อให้เกิดการพัฒนาความรู้และควรจัดให้ประชาชนมีการรวมกลุ่มในการดำเนินกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงและเพื่อขยายผลไปสู่การเป็นเครือข่ายที่กว้างขึ้นในสังคม

1.2 ด้านการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้หน่วยงานภาครัฐเช่นองค์การบริหารส่วนตำบลหรือพัฒนาชุมชนประจำอำเภอควรส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางโดยผสมผสานกับเทคโนโลยีใหม่ให้กลมกลืนเพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของชุมชน

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในชีวิตประจำวันและผู้ที่สนใจจะทำวิจัยในเรื่องลักษณะดังกล่าวควรที่จะศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องดังนี้

2.1 ควรศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในตำบลหรือจังหวัดอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนไว้เป็นกรณีศึกษา

2.2 ควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเช่น การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่มและการสังเกตเพื่อใช้ข้อมูลที่ได้ละเอียดชัดเจนขึ้น

2.3 ควรศึกษาในเรื่องของปัจจัยที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้กับตัวแปรอื่นๆ เช่น คุณภาพชีวิต

บรรณานุกรม

- เกษม วัฒนชัย. 2545. การปฏิรูปการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. คณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ, สำนักงาน. (2550). การประชุมทางวิชาการระดับชาติ เรื่อง เจาะประเด็นเศรษฐกิจพอเพียงองความรูจากงานวิจัย. กรุงเทพฯ : สวทศและ สกสวท ผลงานวิจัย.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2550-2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. (2550). เศรษฐกิจพอเพียง คืออะไร?. พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- เฉลียว บุรีภักดิ์. (2520). รายงานผลการวิจัยเรื่อง ลักษณะของครูที่ดี. กรุงเทพฯ: หน่วยงานนิเทศกรรมการฝึกหัดครู.
- มานิภา ศรีสิทธิชัยสกุล. (2550). ทิศนะของพัฒนาการอำเภอต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การแก้ปัญหาความยากจน: กรณีศึกษากองการพัฒนารวมชน. ภาคนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2524). จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2549). การวัดเจตคติ. อุบลราชธานี : วิทยาออฟเซทการพิมพ์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. (2535). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล.
- ปรียานุช พิบูลสรารุช. (ม.ป.ป.). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ : โครงการวิจัยเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์.
- พระราชวรมนู. (2543). จักรพรรดิธรรม. โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2540). การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนธยา พลศรี. (2550). เครือข่ายการเรียนรู้ในงานพัฒนารวมชน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สันสกฤต มณีโมไนย. (2551). ความรู้ ความเข้าใจและการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต: ศึกษากรณีนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ภาคนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุภาภรณ์ จันท์พัฒนนะ. (2546). ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการที่มีต่อระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- หทัยรัตน์ อยู่รอด. (2550). ทิศนะของพนักงานต่อการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตกรณีศึกษา: บริษัท โจนส์ แลง ลาซาลส์ (ประเทศไทย) จำกัด. ภาคนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อัจฉรา ราชแก้ว. (2550). การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตพนักงานขับรถโดยสารประจำทาง จังหวัดปทุมธานี. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

อุดมพร อมรธรรม. (2549). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพระเจ้าอยู่หัว. กรุงเทพฯ : แสงดาว.

